

Derde Nieuwsbrief IGD1 november 2003

Wij hadden niet verwacht al zo snel na de vorige aflevering weer een nieuwsbrief te zullen doen uitgaan. De ontwikkelingen in de parochie en de slechte samenwerking met de Vrije Vaart maken het nodig, nu nummer 3 te verspreiden. U vindt in deze aflevering een uitnodiging voor een avond over de toekomst van de IGD en de toekomst van de samenwerking met het huidige bestuur.

Verder is er een uitnodiging voor de avond op 14 november met Teresa Takken. Zéér aanbevolen!!

Cor Smit heeft geprobeerd zijn woede over de situatie te kanaliseren en schrijft hierover. Verder nog twee artikelen, die niet geplaatst zijn in de Vrije Vaart.

UITNODIGING

Uitnodiging aan allen, die vorig jaar 28 augustus in Hugo-Oord waren en aan alle anderen, die de parochie van de H. Dionysius een warm hart toedragen.

Zoals was aangekondigd in de vorige nieuwsbrief, is de IGD een stichting geworden. We doen niets geheimzinnigs, dus de statuten zijn gestuurd naar bestuur, dekenaat en bisdom. Pastor Pallu was zeer verontwaardigd

Er is op 7 oktober over de Stichting een vergadering geweest van het pastorale team, dhr. Soffner, (communicatiedeskundige van het bisdom), enkele bestuursleden en enkele voorzitters van beraden met vier afgevaardigden van de IGD.

Daar bleek, dat het bisdom de beslissing over de uiteindelijke gang van zaken bij het plaatselijke bestuur c.q. pastor Pallu legt. (in theorie)

Vraag van het bestuur bleef: Heffen jullie je nu op ?? De consequenties zouden zwaar zijn als dit niet zou gebeuren: sluiting van de Zonnewijzer voor woord- en communievieringen; geen bijeenkomsten of vieringen meer in de kerk; IGD-leden worden buiten de kerk geplaatst (?); geen lekenvoorgangers meer in de bejaardenhuizen. Dit alles als dreigement.

Men kwam niet tot elkaar.

De IGD kreeg als huiswerk: Hoe heffen jullie de Stichting op.

Het bestuur kreeg van ons als huiswerk: In welke vorm en met welke ruimte denken jullie met de IGD te kunnen, c.q. te willen samenwerken

De IGD heeft 27 oktober vergaderd over deze zaak en heeft toen besloten alle belangstellenden van 28 augustus 2002 uit te nodigen voor een gesprek. Ook pastor Pallu is uitgenodigd, mede in het kader van het motto: "Geef elkaar de ruimte". Na zijn aanvankelijke toezegging heeft hij contact gezocht met het bisdom. Hij weigert nu aan dit gesprek deel te nemen als de Stichting niet direct wordt opgeheven

De IGD vindt het van belang uw mening hierover te horen en **nodigt u daarom uit voor de avond van 20 november om 19.30 uur in De parochiezaal** (onder voorbehoud)

Het motto van de vergadering zal luiden: "GEEF ELKAAR DE RUIJTE". Dit motto is gelijk aan het thema voor het feestweekend van 25 en 26 oktober j.l.. (zie laatste Vrije Vaart) Dit zowel letterlijk als figuurlijk bedoelde thema past uitstekend bij de te houden vergadering.

De voorlopige indeling van de avond is als volgt:

1. Opening met een meditatief moment
2. Uiteenzetting over de stand van zaken
3. Pauze met koffie
4. De actuele vragen bespreken aan de hand van de vragenlijst

- A. Wat verwacht u van de IGD voor de volgende hete hangijzers?
- a. Lekenvieringen
 - b. Eerste communieproject als alternatief voor de catechese van het huidige project
 - c. Vormselproject als alternatief voor de catechese van het huidige project
 - d. Oecumene
 - e. Themavieringen
 - f. Diaconie
 - g. Communicatie
 - h. Thema-avonden (met gasten van buitenaf)
 - i. Catechese
- B. Na alles wat er vanavond is besproken vindt u dat wij als IGD
- a. door moeten blijven gaan
 - b. Toegeven aan de eis van pastor Pallu en dhr. Soffner om ons op te heffen.

5. Samenvatting en eindconclusie

6. Afsluiting

Wij willen van u weten of wij als IGD door moeten en kunnen gaan.
Komt daarom allen, steun ons en denk met ons mee.

Bestuur en Stichtingsraad van de
InitiatiefGroep Dionysius Heerhugowaard

TERESA TAKKEN KOMT NAAR HEERHUGOWAARD

Teresa Takken is theologe en hoogleraar aan de Katholieke Universiteit van Leuven. Verder is zij o.a. componiste van kerkmuziek. Een c.d., waaraan ook zij heeft meegewerkt, en die is gemaakt met subsidie van de Nederlandse bisschoppen, wordt op 8 november in Amsterdam gepresenteerd.

Vorig jaar zou Teresa Takken een tweede avond verzorgen in onze parochiekerk. Door haar ziekte is dat toen niet doorgegaan. Nu zij genezen is, is zij graag bereid om deze avond alsnog met ons samen tot een belevenis te maken. Dat gaat gebeuren op 14 november 2003, 's avonds om 7 uur in de kerk.

De profeet Habakuk, hoofdstuk 3, zal haar uitgangspunt zijn: **het stelt niet teleur en het stelt niet uit: het gaat echt komen!"**

Zij zal met ons zingen en muziek maken. Het gaat vooral om de saamhorigheid en het plezier, de bezinning in ons geloof, die we beleven in het samen zingen. En het gaat ook om de hoop en de verdieping die ons wordt aangereikt in de teksten. Degenen die er de vorige keer aan hebben meegedaan, zullen dit beamen. Wij vragen hun dan ook, om net als de vorige keer, twee mensen extra enthousiast te maken voor deze avond, want "hoe meer zielen, hoe meer vreugd". Teresa in ieder geval verheugt zich op deze avond.

Wij rekenen op een grote opkomst.

(Aan het eind van de avond zal u een vrijwillige bijdrage in de kosten worden gevraagd) **Teresa A. Takken:**
Sister for Christian Community; Professor Doctor Theologie; Geestelijk Verzorgster
Stichting Zorgcentrum Westerhout te Alkmaar

DE KRACHT VAN WOEDE

Dit stukje komt voort uit ervaringen, die gedurende lange jaren zijn opgedaan: als jongere in Brabant, in latere jaren in Limburg en nu hier in Heerhugowaard.

In onze christelijke en bijbelse traditie is woede een emotie, die vaak ter sprake komt. En met name hoe je met die woede *omgaat*. In het Eerste Testament valt op, dat aan *de goddelijke woede* ruim baan wordt gegeven. Het gaat daarbij om de woede van God, die het opneemt vóór het arme volk en vóór de kwetsbare schepping, tégen het vernietigende woeden van redeloze overmacht en agressie. In het Tweede Testament komt Jezus óp voor de gewone mensen en voor de “dingen van de Vader”.

In de christelijke spirituele traditie is heel verschillend omgegaan met woede. “Woede hoort niet” is de meest bekende opvatting, velen van ons wel bekend. Onze ervaring is, dat *zij niettemin bestaat*. Dan kan de vraag gesteld worden, hoe daarmee om te gaan. In grote lijnen kan men stellen, dat men ernaar moet streven de woede te erkennen, te beteugelen, en, waar mogelijk, *in te zetten voor het bereiken van het goede*.

Woede kan tot zuiverheid leiden. Op de juiste wijze naar binnen gekeerd leidt zij tot zelfreflectie, die spiritueel belangrijk is en die de gevoeligheid voor God en voor zichzelf kan vergroten. Woede, in de zin van heilige toorn, kan een kracht zijn die moed geeft, scheefgroei aan de kaak te stellen en zaken ten goede te keren.

Zo maakt woede deel uit van “geestelijk leven” dat alles te maken heeft met vrede, solidariteit en gerechtigheid in de wereld. Woede is in die zin onderdeel van een spiritualiteit, die zich bewust is van het goede van de schepping en die mensen in beweging zet, moed en hoop verschaft om het kwaad te lijf te gaan en het te overwinnen.

Deze regels zijn gebaseerd op teksten in het tweede nummer van “Speling”, uitgegeven door het Titus Brandsma Instituut, dat zich bezighoudt met spiritualiteit en mystiek.

Ad de Keyzer, een medewerker van dit Instituut, komt a.s. maandag 10 november naar Alkmaar. Het onderwerp van de avond is “Terug naar de bron”.

(19.30 uur, van Everdingenstraat 15, zusterhuis Augustinessen. Er is parkeergelegenheid)

De jaargang van 2004 van “Speling” heeft als thema: *Het eigene van de christelijke spiritualiteit*. De vier nummers zullen gaan over: 1. Een nieuw begin. 2. Bewogen om mensen. 3. God ontmoeten. 4. Vertrouwen op de Levende.

Wij zijn van plan volgend jaar een aantal avonden aan te bieden met dit thema als uitgangspunt. Wij vragen daarbij de medewerking van het Titus Brandsma instituut.

Cor Smit.

LEZING VAN MARCUS VAN LOOPIK

Marcus van Loopik, kenner van het Jodendom en kunstenaar, komt op woensdag 26 november in de Brink vanuit eigen ervaring vertellen over enkele feesten in het jodendom. Omdat de *Sjabbat* in het centrum van de joodse beleving staat, zal hij die op de eerste plaats bespreken. Daarnaast komen waarschijnlijk *Pesach* en *Sjavoeot* en hun onderlinge relatie aan de orde. Hij zal dit doen aan de hand van etsen die hijzelf gemaakt heeft. Deze etsen zijn te vinden in de kanselbijbel van de Katholieke Bijbel Stichting.

VIEREN OF HERINNEREN? (Niet opgenomen in de Vrije Vaart, zonder opgave van redenen)

Feesten worden gevierd. Of wordt er aan iets herinnerd? Deze vraag komt naar boven als men naar de achtergrond van joodse feesten of gedenkdagen kijkt. En het feit dat men het gedenkdagen noemt roept deze vraag al op. Met *Pesach* wordt aan de Uittocht uit Egypte herinnerd, met *Sjavoeot* (wekenfeest, vijftig dagen na Pesach: Pentacosta - Pinksteren)

wordt aan het verbond herinnerd dat de Eeuwige onder aan de Sinaï met het Volk sloot, *Soekot* (Loofhuttenfeest) herinnert aan de moeilijke en tegelijkertijd zo rijke jaren van de zwerftocht door de woestijn.

Over de *Sjabbat* wordt in de Tien Woorden letterlijk gezegd: "*Gedenk de Sjabbatdag...*" (Ex 20,8-11). Herinnerd wordt aan de schepping. De *Sjabbat* is de belangrijkste feestdag van het joodse jaar (vgl. Lev. 23). In het toenmalige Midden-Oosten was waarschijnlijk reeds een week die in zeven dagen verdeeld was. Voor de joodse mensen van die tijd was dat het raamwerk waarop zij hun geloof en de achtergronden daarbij baseerden. Voor ons christenen komt het vaak over als een zware, moeilijke dag, waarop 'niets zou mogen'.

Op de radio heb ik eens een jongeman, die in de computerwereld zit en lange dagen maakt, horen zeggen dat hij op vrijdagavond alle apparaten (inclusief mobieltje) uit zette en zijn auto niet gebruikte, om te genieten van de *Sjabbat*.

In een leerhuis was voor een van de (gereformeerde) deelnemers de mooiste ontdekking, dat de *Sjabbat* er is om te genieten. En misschien is dat wel het grootste gebod op de *Sjabbat*: 'Gij zult genieten!!' Van het eten, van de rust en van elkaar!

Een anekdote uit de Babylonische Talmoed laat zien hoe moeilijk de sfeer van de *Sjabbat* onder woorden te brengen is:

De keizer sprak tot Rabbi Jehosjoea ben Chananja: "Waarom verspreidt de Sjabbatmaaltijd zo'n heerlijke geur?" Hij antwoordde hem: "Wij beschikken over een bepaalde specerij, dat de naam Sjévét (dille, woordspeling met: sjevoet - rust) draagt en dat wij in de maaltijd doen. Het verspreidt een heerlijke geur." De keizer sprak tot hem: "Geef ons ook daarvan." De rabbi antwoordde hem: "Ieder die de sjabbat onderhoudt, heeft er iets aan [proeft het], maar het baat niemand die de Sjabbat niet onderhoudt."

Cor Smit

WERK IN UITVOERING. (Niet opgenomen in de Vrije Vaart zonder opgave van redenen)

Dat was het thema van de Vredesweek dit jaar. Pax Christi en IKV voeren dat dagelijks uit! Door contacten te onderhouden met mensen over de hele wereld en door daar ook projecten op te zetten. Zo zijn er mensen in *Soedan*, daar héerst reeds jaren een bloedige oorlog, op de *Balkan* op vele plaatsen, in *Albanië* bv. en in *Colombia*, waar veel ontvoeringen gebeuren. Zij proberen mensen, vooral van verschillende afkomst, bij elkaar te brengen. Dat is niet zo gemakkelijk, zoals ikzelf in Noord-Ierland en Roemenië gemerkt heb.

In de afgelopen vredesweek hebben we een avond mogen beleven over de moeilijkste en opwindendste situatie op onze aarde en dat al vele jaren: het Midden-Oosten en met name Israël en de Bezette Gebieden. Het IKV heeft deze zomer een reis naar dit gebied gemaakt, parallel daaraan zijn enkele christelijke vrouwen die lid zijn van de Eerste of Tweede Kamer in het gebied geweest.

Jannie Kuik van het IKV kwam ons vertellen over de contacten met partners in het gebied aan de Israëlische en Palestijnse kant, met Joodse en Arabische leden van de Knesset, het Israëlische parlement. Zij vertelde over de situatie die, op het moment dat zij er was, nogal optimistisch was. Er was een *Hutna*, een eenzijdige wapenstilstand van Palestijnse militante bewegingen. Deze was niet zozeer bedoeld voor de buitenwereld maar voor de eigen achterban en om de Palestijnse autoriteiten een kans te geven goed op weg te gaan. Men was ook bang uit elkaar gespeeld te worden.

Die situatie is zeer veranderd, zoals U weet. We zijn niet zo optimistisch meer.

Aan het eind van haar inleiding deed Jannie Kuik een oproep, die wij op andere situaties zouden kunnen toepassen. Zij sprak de hoop uit dat we de discussie inhoudelijk en politiek, zakelijker dus, zouden kunnen houden. Als Nederland en Nederlanders hebben wij,

historisch verklaarbaar, nogal kritiekloos achter Israël gestaan. Nu hebben wij de neiging nogal kritiekloos achter Palestina te gaan staan. Voor òf tegen Israël, voor òf tegen Palestina, die neiging hebben wij in de Nederlandse politiek nogal eens, zei zij. Kan het zakelijk en politiek?

De vertegenwoordiger van de politiek poogde dit ook te doen. Het was de heer Goedhart van het CDA, die lid was van een commissie van het CDA over dit onderwerp. Traditioneel heeft het CDA altijd sympathiek tegenover Israël gestaan, logisch na de ervaringen in de Tweede Wereldoorlog. Van deze oude beleving is steeds minder overgebleven, zo is in de commissie gebleken. Ook het CDA zit met de neiging òf pro Israël òf pro Palestina te zijn. Daar probeert zij ook van af te komen. De titel van het rapport is dan ook: "*Voor een rechtvaardige aanpak.*" Het CDA heeft oog voor de interne situatie van zowel Israël als Palestina. Het CDA kan achter de zg. roadmap staan, een routekaart voor de vrede, waarin naar *Twee* staten wordt gestreefd. Tegelijk stelde de heer Goedhart dat de Verenigde Staten te hard van stapel lopen en geen oog hebben voor de ingewikkelde situatie, en denken een oplossing òp te kunnen leggen.

De vraag die hij stelde was: hoe betrek je de radicale groepen van *beide* zijden bij het proces?

In de discussie hadden wij het nog over de plaats van Europa in het proces. Moet Europa zich er niet meer mee bemoeien en haar invloed op de V.S. uitoefenen? Europa doet veel goed werk, erkende Jannie Kuik. Europa betaalt veel aan de opbouw van de Palestijnse gebieden en zij gaf het voorbeeld van een minister van *Financiën* aan Palestijnse kant, opgeleid in de V.S., die goed werk doet.

Een avond, informatief en positief, waar zakelijk en politiek over een moeilijke situatie gesproken is. Als Oecumenische Vredeswerk gingen wij tevreden naar huis.

Oecumenische Vredeswerkgroep,

HOOP

DIEP IN ONSZELF DRAGEN WIJ HOOP;
ALS DAT NIET HET GEVAL IS, IS ER GEEN HOOP.

HOOP IS EEN KWALITEIT VAN DE ZIEL
EN HANGT NIET AF VAN WAT ER IN DE WERELD GEBEURT

HOOP IS NIET VOORSPELLEN OF VOORUITZIEN.
HET IS EEN GERICHTHEID VAN DE GEEST,
EEN GERICHTHEID VAN HET HART,
VOORBIJ DE HORIZON VERANKERD.

HOOP IN DEZE DIEPE EN KRACHTIGE BETEKENIS
IS NIET HETZELFDE ALS VREUGDE
OMDAT ALLES GOED GAAT
OF BEREIDHEID JE IN TE ZETTEN VOOR WAT SUCCES HEEFT.

HOOP IS ERGENS VOOR WERKEN OMDAT HET GOED IS,
NIET ALLEEN OMDAT HET KANS VAN SLAGEN HEEFT.

HOOP IS NIET HETZELFDE ALS OPTIMISME;
EVENMIN DE OVERTUIGING DAT IETS GOED ZAL AFLOPEN:
WEL DE ZEKERHEID DAT IETS ZINVOL IS,
ONAFGEZIEN VAN DE AFLOOP, HET RESULTAAT

VACLAV HAVEL

Aan deze derde Nieuwsbrief werd meegewerkt door Cor Smit, Lia Dokkum, Hans Kuipers en Annemiek Luken. Veel actieve rondbrengers hebben gezorgd voor de snelle verspreiding. Allen bedankt.